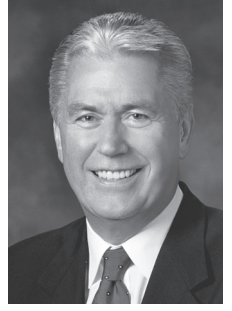

Başkan
Dieter F. Uchtdorf
Birinci
Başkanlık İkinci Danışmanı

Mesih'i Görebiliyor muyuz?

Bir akşam bir dede dört yaşındaki torununa kitap okurken, torunu başını kaldırıp ona, “Dedeciğim, yıldızlara bak!” dedi. Yaşlı adam gülümseyip nazik bir şekilde ona, “Şeker kızım, biz şu an içerdeyiz. Burada hiç yıldız yok” dedi. Çocuk ısrar ederek, “Odanda yıldızlar var! Bak!” dedi.

Dede yukarı baktığında, tavanın metalik parlak bir tozla kaplı olduğunu fark edip şaşırıldı. Genelde bu parlak görünmüyordu, ama ışık belli bir açıdan vurduğunda, gerçekten yıldız kümeleri varmış gibi görünüyordu. Bir çocuğun gözleri bunu fark etmişti, bunlar orada duruyordu. O günden sonra, dede bu odaya girip yukarı baktığında, daha önceden göremediği şeyleri görebildi.

Müzik ve ışıklarla dolu, partiler ve armağanlarla geçen başka harika bir Noel zamanına girmiş bulunuyoruz. Ancak bütün insanların arasında, Kurtarıcı'nın adını taşıyan bu kilisenin üyeleri olarak bizler bu zamandaki aldatıcı görünümün ötesine bakıp o muhteşem gerçekleri ve yılın bu dönemine has güzellikleri görmemiz gerekir.

Acaba Beytlehem'de bulunan kaç kişi, tam orada, kendilerine yakın bir yerde, Kurtarıcı'nın doğmuş olduğunu biliyordu? Tanrı'nın Oğlu, uzun zamandır beklenen, geleceği vaat edilmiş Mesih—onların arasındaydı!

Meleğin çobanlara söylediği sözleri hatırlıyor musunuz? “Bugün size, Davut'un kentinde bir Kurtarıcı doğdu. Bu, Rab olan Mesih'tir.” Çobanlar birbirlerine,

“Haydi, Beytlehem'e gidelim, Rab'bin bize bildirdiği bu olayı görelim” dediler (Luka 2:11, 15).

Eski zamanda yaşayan bu çobanlar gibi, yüreğimizden şöyle dememiz gerekir, “Haydi, Rab'bin bize bildirdiği bu olayı görelim.” Bunu yürekten istememiz gerekir. Haydi, İsrail'in Kutsalını yemlikte, tapınakta, dağda ve çarşıta görelim. Çobanlar gibi bu büyük sevindirici haber için Tanrı'yı yüceltelim ve övelim!

Bazen en zor gördüğümüz şeyler her zaman önümüzde duran şeylerdir. Tavandaki yıldızları göremeyen dede gibi, biz de bazen gözümüzün önünde olan şeyleri göremeyiz.

Tanrı'nın Oğlu'nun gelişi ile ilgili yüce mesajı duyan bizler, O'nun adını üzerine alan ve O'nun öğrencileri olarak O'nun yolunda yürüyeceğine dair antlaşma yapan bizler—yüreğimizi ve zihinlerimizi açmayı başaralım ki gerçekten O'nu görelim.

Noel zamanı birçok yönden harikadır. Nazik hayır-sever davranışların ve kardeş sevgisinin gösterildiği bir zamandır. Bu zaman kendi hayatımızın gidişatını ve sahip olduğumuz birçok nimeti daha çok düşündüğümüz bir zamandır. Bu zaman affetme ve affedilme zamanıdır. Bu zaman müziğin ve ışıkların, partilerin ve hediyelerin tadını çıkaracağımız bir zamandır. Ne var ki bu zamanın parlantısı gözlerimizi asla karartmamalı ve Barış Prensi'ni görkemiyle görmemizi gerçekten engellememelidir.

Bu yılki Noel zamanı bizim için bir sevinme ve kutlama zamanı olsun, Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın

Biricik Oğlu İsa Mesih'i dñnyayı kurtarmak için göndererek gerçekleştirdiği mucizeyi kabul edeceğimiz bir zaman olsun!

BU MESAJI ÖĐRETMEK İÇİN FİKİRLER

1. "Motivasyon etkinlikleri ilgi çekmek ve öğrencilere dersin konusuna odaklanmalarına yardımcı olmak üzere kullanılabilir. . . Resimler dersin anafikrini kuvvetlendirmek ve öğrencilerin dikkatlerini korumalarına yardımcı olacak önemli araçlardır" (*Teaching, No Greater Call* [1999], 160, 176). Bu mesajı öğretmeye başladığınızda, örneğin bir resim göstermeyi düşünebilir veya bir kutsal yazıyı okuyup aileden bu yazıların bu mesajla nasıl bir ilişkisi olduğunu düşünmelerini isteyerek bir motivasyon etkinliği düzenlemeyi düşünebilirsiniz.

2. "Başkalarının sevindirici haber ilkelerini günlük olaylarda uygulamalarına yardımcı olmak en önemli hedeflerinizden biri olmalıdır. . . Öğrencilere sevindirici haberi yaşadığımız zaman bize kutsamalar verildiğini anlamalarına yardımcı olun" (*Teaching, No Greater Call*, 159). Bu mesajı paylaştıktan sonra, aile üyelerini bu Noel zamanında Kurtarıcı'ya odaklandıkları zamanlarda yaşadıkları tecrübeleri paylaşmaya davet etmeyi düşünebilirsiniz.

GENÇLER

Bir Misyonerin Noel'i

Loran Cook

Tam zamanlı bir misyoner olarak hizmet verirken, ikinci yılımda, misyoner arkadaşım ve ben yeni vaftiz olmuş bir üyeyi ve onun ailesini ziyarete gittik. Güzel bir Noel yemeğinden sonra, onlarla bir Noel mesajı paylaştık.

Aileden Noel zamanını hatırlatan, yıldızlar, hediyeler, İsa'nın doğuşu ve Noel ağaçları gibi şeylerin resimlerini yapmalarını istedik. Ardından 2 Nefi 19:6 ayeti dahil bazı kutsal yazıları okuduk: "Çünkü bize bir çocuk doğdu, bize bir oğul verildi; ve yönetim O'nun omuzlarında olacak ve O'nun adı: Harika, Danışman, Güçlü Tanrı, Sonsuz Baba, Barış Prensi olacak." "Once in Royal David's City" adlı ilahiyi söyledik (*İlahiler*, no. 205), İsa'nın doğuşunu anlatan bir film izledik ve İsa Mesih hakkında tanıklıklarımızı paylaştık.

Noel'i ailemizden uzakta, alışagelmiş bir şekilde, basit ortamlarda kutladık, ancak Kurtarıcı hakkında tanıklığımızı paylaştığımızda, O'nun ve O'nun doğumu için daha önce hissettiğimden daha büyük bir sevgiyi ve minnettarlığı hissettim. Bu Noel'in Cennetteki Babama adadığım tam zamanlı misyoner hizmetimdeki son Noel'im olacağını fark ettim, ama O'nun Ruhu'nun nerede olursam olayım bana Oğlu ile ilgili bir tanıklık vereceğini anladım.

ÇOCUKLAR

Kurtarıcı'yı Görmeye Çalışmak

Başkan Uchtdorf Noel zamanında bize Kurtarıcı'nın hayatını hatırlatacak şeyleri bulmaya çalışmamızı söyledi. Kurtarıcı'nın hayatındaki bazı önemli olaylar hakkında öğrenmek için aşağıdaki kutsal yazı referanslarını açıp okuyun.

Matta 2:1–2

Luka 2:46

Matta 15:32–38

Luka 8:49–55

Luka 23:33–34, 44–46

Yuhanna 20:11–20

Tapınağa Gitme ve Aile Tarihi İşine Katılma Sorumluluğumuz

Bu materyali inceleyin ve uygun olduğu takdirde ziyaret ettiğiniz kız kardeşler ile paylaşın. Kız kardeşlerinizi güçlendirmenize ve Yardımlaşma Cemiyeti'ni hayatınızın aktif bir parçası yapmasına yardımcı olması için aşağıdaki soruları kullanabilirsiniz.

Yüzyıllar boyunca birçok insan sevindirici haber hakkında bir bilgisi olmadan öldü. Bu insanlardan bazıları sizin yakın ya da uzak akrabalarınızdır. Onlar sizin gerekli araştırmaları yaparak ailelerinizi birleştirmenizi ve kurtarıcı kutsal törenleri onların adına yapmanızı bekliyorlar.

Dünyada bulunan tapınaklardan çoğu yeterince meşgul değildir. Rab sizin yüreklerinizin atalarınıza döneceğine, böylece yeryüzünün O'nun gelişinde tam bir yıkıma uğramayacağına dair bir söz vermiştir (bkz. Ö&A 2:2-3).

Tapınağa gitmenizin ve aile tarihi işine katılmanızın sonucu olarak, kişisel kutsamalar alırsınız. Bunlardan biri de atalarınıza hizmet ettiğiniz zaman duyacağınız bir sevinçtir. Aldığınız başka bir kutsama ise sizin bir tapınak tavsiye kartını almaya hak kazanmanızdır; bu kart sizin Tanrı'nın önünde layık olduğunuzu gösterir. Bugün tavsiye kartını alma ayrıcalığına layık olmayanların bir gözetmen ya da dal başkanı ile birlikte çalışmaları ve en kısa zamanda buna hak kazanmaları gerekir. Lütfen bu önemli niteliğe

sahip olun. Kefaretin gerçek olduğuna ve uygun bir şekilde tövbe edildiğinde günahların affedilebileceğine dair tanıklığımı veririm.

Tapınağa gidip aile tarihi işine katıldığımızda, Kutsal Ruh'un çektiğimiz zorluklarda yanımızda olup bizi teselli edeceğine ve önemli kararlar vermemize yardımcı olacağına eminiz. Tapınak ve aile tarihi işi kendi atalarımız için olan yardım ya da hizmet etme işimizin bir parçasıdır.

*Yardımlaşma Cemiyeti genel başkanı
Julie B. Beck.*

Kutsal Yazılar

Malaki 4:5-6; 1 Korintliler 15:29; 1. Petrus 3:18-19; Ö&A 110:13-16; 128:24

Kendi Tarihimizden

“Peygamber Joseph Smith şöyle dedi, ‘Tanrı’nın bu dünyada bize verdiği en büyük sorumluluk ölülerimizi araştırmaktır’ (*History of the Church*, 6:313). Başından beri, Yardımlaşma Cemiyeti’ndeki kız kardeşlerimiz bu büyük işi desteklemiştir. 1842 yılında Nauvoo’da, Sarah M. Kimball’ın tapınak inşaatında çalışan işçilere

yardım etmek istemesi bir grup kız kardeşin örgütlenmesini sağlamış, böylece onlar da daha etkin bir şekilde hizmet verebilmişlerdir. Toplantılara katılmaya başladıkları bir zaman, Peygamber Efendimiz. . . rahiplik düzenine göre ilk Yardımlaşma Cemiyeti’ni kurmuştur. O günden itibaren, Yardımlaşma Cemiyeti kız kardeşlerimiz Nauvoo Tapınağı’ndaki iş ilerlemesine yardımcı oldular. . .

“1855 yılında, Azizler Utah’a vardikten sekiz yıl sonra, Endowment House [Bağış Evi] kuruldu. İlk Yardımlaşma Cemiyeti’nin asıl üyelerinden biri ve o organizasyonun kayıtlarını saklayan Eliza R. Snow, Başkan Brigham Young tarafından 1866 yılında Yardımlaşma Cemiyeti genel başkanı seçildi. Kızkardeş Snow ve diğer kız kardeşler Endowment House’da çalışan sadık işçilerdi. Daha sonra St. George, Logan ve Manti Tapınakları tamamlandığında, bu kız kardeşler her tapınağa gidip orada ölüler için yapılan törenleri yaptılar.”¹

NOT

1. Mary Ellen Smoot, “Family History: A Work of Love,” *Ensign*, Mart 1999, 15.

Ne Yapabilirim?

1. Kız kardeşlerime atalarını araştırıp bulmalarına ve onlar için tapınak törenleri yapmalarına nasıl yardımcı olabilirim? Her kız kardeşin ihtiyaçlarını nasıl karşılayabilirim diye düşünürken, onların durumlarını gözlerinizin önüne getirin. Aile tarihi işinin yeni üyeleri, kiliseye geri gelmekte olan üyeleri ve az aktif olan üyeleri çoğu kez güçlendirdiğini dikkate alabilirsiniz.

2. Tapınak ve aile tarihi işi zor günlerimde bana nasıl huzur verdi ve önemli kararlar almama nasıl yardımcı oldu?

Daha çok bilgi almak için,
www.reliefsociety.lds.org'a gidin.